Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 308 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN**
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 2 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONDT, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U, B. (…) F K K. (…), verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (…) 1995, in Khan Younis.
Nadat u in Gaza afstudeerde aan de Islamitische universiteit, werkte u in de landbouw.
U heeft rugproblemen en in maart 2023 reisde u naar Egypte om uw rug te laten onderzoeken. De dokters vertelden u daar dat er geen echte oplossing was en u veel oefeningen moest doen, u geen hard werk mocht verrichten en u enkel pijnstillers kon innemen. U keerde na iets minder dan een maand terug naar Gaza.
Omwille van uw rugproblemen en de algemene situatie in Gaza besloot u definitief te vertrekken.
U verliet Gaza op 2 september 2023 en reisde via Egypte naar Turkije. U verbleef een aantal dagen bij uw neef in Istanbul en ging toen naar Izmir, waar u in een hotel verbleef. Iets minder dan een maand na uw aankomst in Turkije vertrok u naar Griekenland.

Op 29 september 2023 kwam u aan op Samos. U diende daar op 25 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in en verbleef ongeveer vijf maanden in het opvangcentrum. Op 2 februari 2024 werd er u de vluchtelingenstatus toegekend. Op 19 februari 2024 verliet u het centrum en ging u naar Athene.

U verbleef ongeveer drie maanden in Athene en ging toen naar Manolada, waar u ook ongeveer drie maanden verbleef.
U verklaart in Griekenland geen problemen te hebben gekend met de overheid, burgers of andere vluchtelingen, maar stelt wel problemen te hebben gekend bij het vinden van werk, een woning en het leren van de Griekse taal. Ook uw gezondheidsproblemen verergerden en u besloot hierdoor Griekenland te verlaten.
U kwam aan in België op 19 oktober 2024 en diende op 21 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.
Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, uw Palestijns paspoort en ID, uw UNRWA-kaart, medische documenten, uw Griekse verblijfskaart, paspoort, ausweis en AFM, de punten van uw universitaire opleiding, documenten over uw asielprocedure in Griekenland, documenten over de hulpverlening in Griekenland, een klacht, een document met betrekking tot uw uitzetting en een lidkaart van Les Petits Riens.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.
Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u uitdrukkelijk dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere noden' DVZ d.d. 12.03.2025).
Tijdens het interview verklaart u psychisch niet in orde te zijn, omwille van de huidige oorlog in Gaza en het feit dat uw familie er zich nog bevindt zonder voedsel (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 4.07.2025 (verder NPO), p. 7). U verklaart dat u met psychologische klachten kampt sinds de oorlog in Gaza begon. U stelt dat Griekenland ook een grote rol heeft gespeeld bij uw mentale problemen omdat u er slecht werd behandeld (NPO, p. 7). U zag hiervoor geen psycholoog in Griekenland (ibid.). U verklaart in België een psycholoog te hebben gevonden, maar nog geen afspraak te hebben vastgelegd (NPO, p. 6).
Bovenstaande is dan ook niet afdoende om aan te nemen dat u zou lijden aan psychische problemen die van dien aard zouden zijn dat zij het normale procedureverloop in het gedrang zouden brengen.
Verder verklaart u sinds lange tijd een oorprobleem te hebben, maar legt u hier geen medisch verslag over neer (NPO, p. 9). Er werd u gezegd dat u altijd mocht aangeven wanneer u de tolk niet had begrepen (NPO, p. 10).
Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Verder verklaarde u de tolk goed begrepen te hebben (NPO, p. 22). Ook gaf u aan alle vragen goed begrepen te hebben (ibid.).
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.
Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (zie Verklaring DVZ d.d. 12.03.2025, punt, 23 + CGVS-vragenlijst d.d. 12.03.2025, punt 3.4, 3.5 en 3.7 + Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 12.03.2025 + blauwe map, stuk 1 en 2 + groene map, stuk 5, 7 en 8). Deze vaststelling wordt door u niet betwist.
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.
In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…
Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].
Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].
Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en;

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.
Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.
Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin. Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.
Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.
Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van tewerkstelling, integratie en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.
Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.
Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.
U verklaart moeilijkheden te hebben ondervonden bij het zoeken naar huisvesting. Zo verklaart u drie maanden op straat te hebben geleefd in Athene (NPO, p. 16). U stelt dat u probeerde om via de organisatie Helios een woning te vinden en verklaart zelf ook te hebben gezocht, maar de huurprijzen te duur waren en dit niet haalbaar was voor u (ibid.). U stelt dat u wel een gedeelde woning vond, maar verklaart dat dit voor u helemaal onveilig was en zegt dat u het veiliger vond om op straat te slapen (NPO, p. 17). Gevraagd of u op een andere manier naar onderdak zocht, zoals bijvoorbeeld een hotel of een daklozenorganisatie, stelt u dat u wel hebt gezocht, maar niets hebt gevonden (NPO, p. 17). Gevraagd of u dit op het internet opzocht, stelt u dat u geen ervaring heeft met het opzoeken via het internet (ibid.). Hoewel deze situatie heel betreurenswaardig is, moet opgemerkt worden dat u zich kon wassen bij de organisaties waar u naartoe kon, u er eten en drinken kreeg en u uw gsm kon opladen op publieke plaatsen (NPO, p. 18). Daarnaast dient ook opgemerkt dat u in de drie maanden dat u dakloos was geen hulp vroeg aan de overheid omdat u hen niet kende (NPO, p. 21).
Ook verklaart u dat u moeilijkheden ondervond bij het vinden van werk in Athene. U stelt dat u vaak probeerde werk te vinden, maar dat dit niet lukte (NPO, p. 18). Gevraagd hoe u concreet probeerde om een job te vinden, stelt u dat u regelmatig naar de werkpunten in Athene ging maar daar geen werk kreeg (ibid.). Verder gevraagd op welke manier u nog naar werk zocht, stelt u dat er geen andere manier was om werk te vinden in Athene, u vaak naar die punten ging om op werkgever te wachten, maar u daar geen werk vond (ibid.). U stelt ook naar verschillende bedrijven te zijn gegaan, maar daar niet aangenomen te zijn geweest omdat u niet over de nodige documenten beschikte (NPO, p. 19). De namen van deze bedrijven bent u

vergeten en u bent ook niet naar een interimkantoor gegaan omdat u daar niet aan had gedacht (ibid.). U toont geenszins aan dat u concrete en serieuze stappen hebt genomen in het zoeken naar werk in Athene.
Verder dient opgemerkt dat u, nadat u naar Manolado verhuisde, wel heeft gewerkt in Griekenland. U werkte ongeveer drie maanden als fruitteler en kon op de werkplaats overnachten (NPO, p. 19). U werd echter opgelicht, en ontving slecht 500 euro in plaats van 1500 euro, maar klaagde uw werkgever niet aan omdat u geen bewijs had dat u bij hem had gewerkt (NPO, p. 20). U toont niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om in Griekenland uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.
Voorts verklaart u te zijn gestopt met werken omdat u te veel rugpijn had, u hoopte dat uw pijn zou verminderen, maar de Griekse staat u geen hulp bood en u verplicht was om te werken (NPO, p. 20). Verder dient opgemerkt dat u geen ander werk zocht (ibid.).
Er dient ook opgemerkt dat u financieel werd ondersteund via familieleden. U kon zo 2000 euro lenen van uw familie in Gaza en honderden euro's van uw neef in Turkije (NPO, p. 11-12).
Verder verklaart u in Griekenland geen problemen te hebben gekend met de overheid, burgers of andere vluchtelingen (NPO, p. 15).
Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (NPO, p. 5). U verklaart dat uw Grieks paspoort en verblijfstitel (ADET) werden gestolen in België en legt hierover een klacht neer (NPO, p. 5 en groene map, stuk 9). Er dient echter opgemerkt dat er in deze klacht enkel melding wordt gemaakt van het verlies van uw Bijlage 26-document (de Annex) en er geen melding wordt gemaakt van het verlies van uw Grieks paspoort of ADET. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat het normaal gezien ook genoteerd moest staan, u een tolk meenam en u zei dat al uw documenten werden gestolen, ook uw Griekse (NPO, p. 5). Het Commissariaat-Generaal wijst erop dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.
Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).
Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.
Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.
U verklaart dat u geen AMKA had (NPO, p. 3 en 15). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen

een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https:// rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. U verklaart dat u probeerde om een AMKA te bekomen, maar stelt dat u hiervoor een advocaat en geld nodig had (NPO, p. 15). U stelt dat u aan uw neef vroeg om u hiermee te helpen, maar verklaart dat hij het in die periode ook financieel moeilijk had (NPO, p. 12). U kon in het verleden rekenen op financiële hulp van uw neef en stuurde geld naar u wanneer hij kon (ibid.), het is dan ook niet duidelijk waarom u dit niet kon regelen. U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U verklaart dat u in Griekenland probeerde om naar het ziekenhuis te gaan omdat u medische hulp nodig had (NPO, p. 20). U stelt dat ze u niet wilden helpen omdat u de nodige documenten niet in uw bezit had (ibid.). U ging slechts een keer naar het ziekenhuis, wendde u nooit naar een ander medisch centrum en kon wel naar de apotheek gaan voor pijnstilling (NPO, p. 21).

Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die bovenstaande analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in Gaza – u legt geen enkel medisch document uit België voor – niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

U verklaart ook niet meer in het bezit te zijn van uw fiscaal registratienummer (AFM) (NPO, p. 5). Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf;

Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).
In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.
Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 1 februari 2027 (zie blauwe map, stuk 2), is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.
Verder was u in staat om uw reis door Europa te regelen en werd u hierbij geholpen door uw familieleden (NPO, p. 11-12). Ook verblijft uw maternale neef, S. K. (…) (CG (…)), in België en contacteert u hem wanneer u advies nodig heeft (NPO, p. 12). Hieruit kan worden afgelegd dat u beschikt over een netwerk en middelen wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.
De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.
Wat betreft de door u voorgelegde identiteitsdocumenten, UNWRA-kaart en de punten van uw universitaire opleiding, dient te worden aangestipt dat deze documenten enkel een indicatie geven over uw nationaliteit, herkomst, identiteit en scholing, hetgeen in deze beslissing niet ter discussie staat.
Uw Griekse verblijfskaart, paspoort, ausweis, AFM en documenten over uw asielprocedure in Griekenland, tonen louter aan dat u internationale bescherming kreeg in Griekenland.
De documenten over de hulpverlening in Griekenland tonen aan dat u zich aansloot bij het Helios-programma, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat u geen hulp hebt ontvangen.
Het document met betrekking tot uw uitzetting in België toont aan dat u verplicht werd een gebouw te verlaten, maar toont geen vrees ingeval van terugkeer naar Griekenland aan.
Uw lidkaart van Les Petits Riens houdt geen verband met uw problemen in Griekenland en toon geen vrees ingeval van terugkeer aan.
Uw medische documenten werden hierboven reeds besproken. Uit deze medische documenten blijkt geen pathologie van uw kant, waarvan de aard of de ernst een andere perceptie van uw levensomstandigheden in Griekenland zou rechtvaardigen, in het geval van uw terugkeer naar dit land.
De klacht die u indiende in België werd eveneens hierboven reeds besproken.
Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel.
In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "*het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing*".
In een derde middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
In een laatste middel voert verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.
De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij de notities van haar persoonlijk onderhoud (bijlage 3), het rapport "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025 (bijlage 4), het "*Country Report: Greece 2022 Update*" van AIDA (bijlage 5), het rapport "*Kwetsbaarheid. Naar een gelijke behandeling van kwetsbare vluchtelingen*" d.d. december 2017 van Caritas (bijlage 6), de Nansen-nota "*Nansen note 2025-3. Personen met een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland: analyse van de Nederlandstalige rechtspraak van de RVV*" (bijlage 7) en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlage 8).

2.2. Op 4 augustus 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 25 augustus 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage het rapport "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026 (bijlage 1), twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (bijlagen 2 en 3), een brief van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties d.d.19/11/2025 (bijlage 4), een brief van RSA d.d. 16/01/2026 (bijlage 5), algemene informatie over de situatie in Griekenland sinds de invoering van het Europees Migratiepact op 12 juni 2026 (bijlagen 6 en 7) en verschillende stukken waarmee zij haar medische en psychische kwetsbaarheid wil aantonen (bijlagen 8-14) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*
Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u uitdrukkelijk dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (vragenlijst 'bijzondere noden' DVZ d.d. 12.03.2025).
Tijdens het interview verklaart u psychisch niet in orde te zijn, omwille van de huidige oorlog in Gaza en het feit dat uw familie er zich nog bevindt zonder voedsel (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 4.07.2025 (verder NPO), p. 7). U verklaart dat u met psychologische klachten kampt sinds de oorlog in Gaza begon. U stelt dat Griekenland ook een grote rol heeft gespeeld bij uw mentale problemen omdat u er slecht werd behandeld (NPO, p. 7). U zag hiervoor geen psycholoog in Griekenland (ibid.). U verklaart in België een psycholoog te hebben gevonden, maar nog geen afspraak te hebben vastgelegd (NPO, p. 6).
Bovenstaande is dan ook niet afdoende om aan te nemen dat u zou lijden aan psychische problemen die van dien aard zouden zijn dat zij het normale procedureverloop in het gedrang zouden brengen.
Verder verklaart u sinds lange tijd een oorprobleem te hebben, maar legt u hier geen medisch verslag over neer (NPO, p. 9). Er werd u gezegd dat u altijd mocht aangeven wanneer u de tolk niet had begrepen (NPO, p. 10).
Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. Verder verklaarde u de tolk goed begrepen te hebben (NPO, p. 22). Ook gaf u aan alle vragen goed begrepen te hebben (ibid.).
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en oorproblemen. Zij laat

tot op heden na enig medisch of psychologisch attest bij te brengen ter staving van deze aangehaalde problemen, laat staan dat zij zou aantonen dat deze problemen van die aard, omvang en/of ernst zijn dat hierdoor haar vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming zou zijn aangetast. In het verzoekschrift wordt om de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partij aan te tonen verwezen naar een (ingevuld) schema van Caritas getiteld "*Kwetsbaarheid*" waarin de draagkracht en draaglast van verzoekende partij in kaart wordt gebracht, doch blijkt uit niets dat dit schema ingevuld werd door een dokter of psycholoog. Waar in het verzoekschrift verder nog geopperd wordt dat de "*psychische nood waarin verzoeker verkeert, (…) uit de verklaringen van verzoeker (blijkt) die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud*" en de "*non-verbale signalen*", stelt de Raad evenwel vast dat noch uit het verloop van het persoonlijk onderhoud noch uit de verklaringen en/of houding van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud kan worden afgeleid dat verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest een gehoor af te leggen. Hoewel verder *an sich* kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad dat, gelet op het voorgaande, *in casu* evenwel niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Volledigheidshalve stelt de Raad nog vast dat uit de door haar bijgebrachte medische documenten omtrent haar rug evenmin kan worden afgeleid dat zij niet bij machte zou zijn (geweest) om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.

Per aanvullende nota legt verzoekende partij nog verschillende stukken neer ter staving van haar "*medische en psychische kwetsbaarheid*" (bijlagen 8-14). De medische attesten uit Gaza inzake haar rugproblemen (bijlagen 10 en 11) werden reeds eerder door haar neergelegd (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4). De Raad herhaalt evenwel dat uit deze stukken, dewelke dateren uit 2021 en 2022, geenszins kan worden afgeleid dat zij niet bij machte zou zijn (geweest) om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming, waarvan het persoonlijk onderhoud plaatsvond op 4 juli 2025. Verder betreffen de neergelegde stukken respectievelijk een voorschrift voor radiologisch onderzoek (d.d. 25/10/2025) (bijlage 8), een bevestiging van een afspraak op 6 februari 2025 bij de afdeling stomatologie (bijlage 9), een bevestiging van terugbetaling van een consultatie bij een anesthesist die plaatsvond op 18 november 2025 (bijlage 12), een attest d.d. 03/11/2025 opgesteld door dokter M. L. (bijlage 13) en een "*Lidkaart Les Petits Riens*" (bijlage 14). Geen van deze stukken maakt evenwel enig gewag van psychische problemen in hoofde van verzoekende partij. Evenmin wordt ergens in deze stukken aangegeven dat verzoekende partij met gezondheidsproblemen zou kampen die van die aard, omvang en/of ernst zijn dat hierdoor haar vermogen om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming aangetast zou zijn (geweest).

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (…) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.
Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt

wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 2 februari 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd (geldig tot 01/02/2027), en van een reispaspoort (geldig tot 16/03/2029) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 15; Griekse verblijfsvergunning en paspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 5; 'Eurodac Search Result' en 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

De brieven die verzoekende partij als bijlage bij haar aanvullende nota voegt, respectievelijk van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025) (bijlage 4) en van RSA (d.d. 16/01/2026) (bijlage 5), werpen hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport "*Aide aux migrants"*, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van

internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Zij het ten slotte nog opgemerkt dat uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19/11/2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. Integendeel, uit de in het schrijven verschafte informatie blijkt dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief zijn die hulp bieden aan statushouders inzake basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Waar verzoekende partij in haar aanvullende nota nog verwijst naar de situatie van verzoekers om internationale bescherming in Griekenland sinds de invoering van het Europees Migratiepact op 12 juni 2026 (bijlagen 6 en 7), benadrukt de Raad nog dat deze situatie niet zonder meer representatief is voor de situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een socialezekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 15), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten omdat deze gestolen werden (notities CGVS, p. 5), stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen. Zij verklaart dat zij hiervan aangifte heeft gedaan, doch in de door haar neergelegde klacht wordt enkel melding gemaakt van het verlies van haar ‘bijlage 26’-document en wordt geen melding gemaakt van het verlies van haar Grieks paspoort of ADET. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee

personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 01/02/2027) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 18). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Dat de ongeldigheid van afgedrukte verblijfsdocumenten zou leiden tot de ongeldigheid van toegekende AFM- en/of AMKA-nummers, blijkt nergens uit de voorliggende informatie. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een AFM-nummer (notities CGVS, p. 15). Dient in verband met het AFM te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van zijn AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 29-31). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is voorts geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Zij stelt hierover dat zij zich hiernaar wel geïnformeerd had, maar dat ze een advocaat en tolk nodig had wat te duur was (notities CGVS, p. 15). Blijkens de voorliggende landeninformatie dienen personen die internationale bescherming genieten, om een AMKA te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger te begeven om hun voorlopig socialezekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een socialezekerheidsnummer (AMKA). Ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 wordt sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief afgegeven en vervolgens dient het AMKA te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 37 e.v.; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 283, 287-288 en 290-291). Haar loutere uitleg dat zij hiervoor een advocaat en tolk zou nodig hebben doch dat zulks te duur was (notities CGVS, p. 15 en 20) kan geenszins volstaan om te verklaren waarom zij geen verdere stappen

ondernam om een AMKA te regelen, nu zij anderzijds wel haar verdere reis naar België kon financieren met geld van haar neef in Turkije (notities CGVS, p. 21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is deze administratieve stappen te nemen en/of voormeld bewijs van adres en werk te leveren.

2.4.7. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

In de bestreden beslissing worden in dit verband immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: "*U verklaart moeilijkheden te hebben ondervonden bij het zoeken naar huisvesting. Zo verklaart u drie maanden op straat te hebben geleefd in Athene (NPO, p. 16). U stelt dat u probeerde om via de organisatie Helios een woning te vinden en verklaart zelf ook te hebben gezocht, maar de huurprijzen te duur waren en dit niet haalbaar was voor u (ibid.). U stelt dat u wel een gedeelde woning vond, maar verklaart dat dit voor u helemaal onveilig was en zegt dat u het veiliger vond om op straat te slapen (NPO, p. 17). Gevraagd of u op een andere manier naar onderdak zocht, zoals bijvoorbeeld een hotel of een daklozenorganisatie, stelt u dat u wel hebt gezocht, maar niets hebt gevonden (NPO, p. 17). Gevraagd of u dit op het internet opzocht, stelt u dat u geen ervaring heeft met het opzoeken via het internet (ibid.). Hoewel deze situatie heel betreurenswaardig is, moet opgemerkt worden dat u zich kon wassen bij de organisaties waar u naartoe kon, u er eten en drinken kreeg en u uw gsm kon opladen op publieke plaatsen (NPO, p. 18). Daarnaast dient ook opgemerkt dat u in de drie maanden dat u dakloos was geen hulp vroeg aan de overheid omdat u hen niet kende (NPO, p. 21).*
Ook verklaart u dat u moeilijkheden ondervond bij het vinden van werk in Athene. U stelt dat u vaak probeerde werk te vinden, maar dat dit niet lukte (NPO, p. 18). Gevraagd hoe u concreet probeerde om een job te vinden, stelt u dat u regelmatig naar de werkpunten in Athene ging maar daar geen werk kreeg (ibid.). Verder gevraagd op welke manier u nog naar werk zocht, stelt u dat er geen andere manier was om werk te vinden in Athene, u vaak naar die punten ging om op werkgever te wachten, maar u daar geen werk vond (ibid.). U stelt ook naar verschillende bedrijven te zijn gegaan, maar daar niet aangenomen te zijn geweest omdat u niet over de nodige documenten beschikte (NPO, p. 19). De namen van deze bedrijven bent u vergeten en u bent ook niet naar een interimkantoor gegaan omdat u daar niet aan had gedacht (ibid.). U toont geenszins aan dat u concrete en serieuze stappen hebt genomen in het zoeken naar werk in Athene.
Verder dient opgemerkt dat u, nadat u naar Manolado verhuisde, wel heeft gewerkt in Griekenland. U werkte ongeveer drie maanden als fruitteler en kon op de werkplaats overnachten (NPO, p. 19). U werd echter opgelicht, en ontving slecht 500 euro in plaats van 1500 euro, maar klaagde uw werkgever niet aan omdat u geen bewijs had dat u bij hem had gewerkt (NPO, p. 20). U toont niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om in Griekenland uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. Er kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.
Voorts verklaart u te zijn gestopt met werken omdat u te veel rugpijn had, u hoopte dat uw pijn zou verminderen, maar de Griekse staat u geen hulp bood en u verplicht was om te werken (NPO, p. 20). Verder dient opgemerkt dat u geen ander werk zocht (ibid.).
Er dient ook opgemerkt dat u financieel werd ondersteund via familieleden. U kon zo 2000 euro lenen van uw familie in Gaza en honderden euro's van uw neef in Turkije (NPO, p. 11-12).
Verder verklaart u in Griekenland geen problemen te hebben gekend met de overheid, burgers of andere vluchtelingen (NPO, p. 15)." Verzoekende partij beperkt zich ertoe te stellen dat zij wel degelijk zeer veel inspanningen leverde, onder meer om officieel werk te vinden, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan de hierboven gedane vaststellingen.

Inzake medische zorg verklaart verzoekende partij dat zij in Griekenland probeerde om naar het ziekenhuis te gaan omdat zij medische hulp nodig had, maar dat zij niet geholpen werd omdat zij niet beschikte over de nodige documenten (notities CGVS, p. 20). Echter blijkt uit haar verklaringen dat zij slechts één keer naar het ziekenhuis ging, zich nooit wendde tot een ander medisch centrum en wel naar de apotheek kon gaan voor

pijnstilling (notities CGVS, p. 21). Zij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat zij in Griekenland geheel verstoken was van medische zorg.

Dient in dit verband bovendien te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland over een AFM en ondernam zij voorts geen ernstige pogingen om een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Dit geldt des te meer nu uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 2 februari 2024, verkreeg zij haar ADET-kaart op 15 mei 2024 en verliet zij Griekenland reeds op 19 oktober 2024, *i.e.* slechts vijf maanden na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocument (verklaring DVZ, vragen 23 en 33; 'Bijkomende vragen M-status Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Zij kan dan ook bezwaarlijk beweren in Griekenland ernstige pogingen te hebben ondernomen om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.4.8. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet het minste concrete element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Zoals *supra* reeds opgemerkt, brengt zij tot op heden geen enkel medisch en/of psychologisch attest bij ter staving van haar beweerde psychische problemen en oorproblemen, laat staan dat zij zou aantonen dat deze van dien aard en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Hoewel ook hier op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Daarnaast blijkt uit de door haar neergelegde medische documenten uit Gaza dat er op 30 juni 2021 door het departement van de radiologie in het European Gaza Hospital een MRI van haar lumbosacrale wervelkolom genomen werd en dat geconcludeerd werd dat verzoekende partij lijdt aan 'multiple discopathie met spierspasmen' (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4; bijlagen 10 en 11 van de aanvullende nota). Verzoekende partij geeft in dit verband aan rugproblemen te kennen door het harde werk in Gaza en dat dit een van de redenen van haar vertrek uit Gaza was (notities CGVS, p. 6). Door de verschillende problemen in haar rug, heeft zij altijd pijn en kan zij niet hard werken (notities CGVS, p. 6). Om de pijn te stillen doet zij oefeningen en neemt zij pijnstillers (notities CGVS, p. 6-7). Zij probeerde in dit verband een dokter in België te consulteren, maar kon niet gaan door haar onstabiel leven in België (notities CGVS, p. 6). Echter blijkt uit haar verklaringen dat zij wel naar verschillende afspraken bij een tandarts kon gaan (notities CGVS, p. 6). Verzoekende partij, die geen enkel recent medisch attest bijbrengt waarin de door haar aangehaalde rugproblemen worden bevestigd, toont geenszins aan dat haar rugproblemen zodanig zijn dat deze een belangrijke impact hebben op haar zelfstandig functioneren. Uit het loutere voorschrift d.d. 25/10/2024 voor een radiografie van haar rug (bijlage 8 van de aanvullende nota) kunnen geen conclusies worden getrokken aangaande de realiteit, aard, omvang en/of ernst van de door haar aangehaalde rugproblemen. Uit de overige medische stukken die verzoekende partij per aanvullende nota bijbrengt (bijlagen 9 en 12-13) blijkt evenmin dat zij kampt met gezondheidsproblemen die van die aard, omvang en/of

ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit de stukken blijkt dat verzoekende partij op 22 oktober 2025 een consultatie had bij de afdeling digestieve chirurgie tijdens dewelke besloten werd tot een chirurgisch ingrijpen op 2 december 2025. Ook blijkt hieruit dat zij op 18 november 2025 een consultatie had bij een anesthesist. Deze stukken bevatten evenwel niet de minste concrete informatie over de mate en de manier waarop de medische problemen waarvoor verzoekende partij onderzocht en behandeld werd haar zelfstandig functioneren al dan niet zouden beïnvloeden, noch over de aard of eventuele complexiteit van de medische opvolging. Daarenboven laat verzoekende partij na recentere medische attesten bij te brengen waaruit haar huidige gezondheidstoestand kan blijken *anno* 2026. Er liggen dan ook geen concrete elementen voor waaruit kan blijken dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Ten slotte is de per aanvullende nota neergelegde "*Lidkaart Les Petits Riens*" (bijlage 14) – waaromtrent verzoekende partij in haar aanvullende nota niet de minste toelichting verschaft – evenmin van aard een ander licht te werpen op het voorgaande. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Gaza studeerde verzoekende partij af van de universiteit (verklaring DVZ, vraag 11). Omdat zij in haar sector geen werk vond door de situatie in Gaza, werkte zij na haar afstuderen in de landbouw (verklaring DVZ, vraag 12; notities CGVS, p. 8). In maart 2023 reisde zij een maand naar Egypte om haar rug te laten onderzoeken (notities CGVS, p. 10). Vervolgens was zij in staat haar definitieve vertrek uit Gaza te regelen en te financieren met geld geleend van haar familie (notities CGVS, p. 11-12). Zij verliet Gaza op 2 september 2023 en reisde via Egypte naar Turkije, waar zij een aantal dagen bij haar neef in Istanbul verbleef en vervolgens in een hotel in Izmir (notities CGVS, p. 11). Na iets minder dan een maand in Turkije, kon zij verder reizen naar Griekenland, waar zij in staat was een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort te bekomen (notities CGVS, p. 11 en 15), *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Dit toont aan dat verzoekende partij – mits enige inspanning – in staat is om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kan doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Zoals reeds bemerkt, werkte zij in Griekenland ook als fruitteler (zwartwerk) (notities CGVS, p. 20). Voor haar verplaatsingen binnen Griekenland kon zij rekenen op de financiële steun van haar neef in Turkije (notities CGVS, p. 12). Deze neef betaalde ook haar verdere reis naar België (notities CGVS, p. 12). In België verblijft ook haar maternale neef, die zij soms contacteert voor advies (notities CGVS, p. 12). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.9. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.10. In het verzoekschrift wordt verder nog op algemene wijze gewag gemaakt van racisme in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.11. De verwijzing door verzoekende partij naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.12. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.13. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (allen kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijns paspoort en identiteitskaart, haar geboorteakte, haar UNRWA-kaart, de punten van haar universitaire opleiding (docs 1-3 en 6) hebben louter betrekking op haar nationaliteit, herkomst, identiteit en scholing, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Haar Griekse verblijfskaart, paspoort, ausweis, AFM en documenten over haar asielprocedure in Griekenland (docs. 5 en 7) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* rekening werd gehouden. De documenten over de hulpverlening in Griekenland (doc. 8) tonen aan dat zij zich aansloot bij het Helios-programma, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat zij geen hulp heeft ontvangen. Het document met betrekking tot haar uitzetting in België (doc. 10) toont aan dat zij verplicht werd een gebouw te verlaten, maar heeft geen uitstaans met haar situatie in Griekenland. Ook haar lidkaart van "*Les Petits Riens*" (doc. 11) houdt geen verband met haar situatie in Griekenland. De medische documenten (doc. 4) en de klacht die zij in België indiende (doc. 9) werden *supra* reeds besproken.

2.4.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, punt 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in artikel 3, punt 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301).
De verwijzing door verzoekende partij naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.15. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.16. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT